

Skatteministeriet

16. marts 2020
J.nr. 2020-2737

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 134 - Forslag til Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 13. marts 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at det ikke vil skade en virksomhedsejer eller direktør ved en eventuel senere konkurs, at man har benyttet sig af hjælpepakken?

Svar

Det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag samt moms, kan ikke i sig selv komme en virksomhedsejer eller direktør til skade ved en eventuel senere konkurs.

Et ansvar for en virksomhedsejer eller direktør vil i tilfælde af en konkurs grundlæggende forudsætte, at den pågældende op til konkursen har optrådt uforsvarligt i forhold til overholdelsen af de forpligtelser, der påhviler en virksomhedsejer eller direktør i forhold til virksomhedens fordringshavere, herunder Skatteforvaltningen.

F.eks. vil der over for en direktør i et kapitalselskab, som direktøren selv ejer, efter omstændighederne kunne gennemføres såkaldt nulstilling af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, som er indeholdt i forbindelse med lønudbetalingen til direktøren. Ved nulstilling forstås, at de indeholdte beløb ikke modregnes i direktørens sluskat, hvilket ellers er udgangspunktet ifølge kildeskatteloven. Hvis Skatteforvaltningen vurderer, at direktøren i forbindelse med indeholdelsen, der sker ved lønudbetalingen, var klar over eller burde have indset, at der ikke var økonomisk realitet bag den formelle indeholdelse, idet de bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som følge af kapitalselskabets anstrengte økonomiske situation ikke ville kunne afregnes til forfaldstid, vil Skatteforvaltningen kunne træffe afgørelse om nulstilling, hvis det ved konkursen har vist sig, at disse beløb ikke vil blive dækket.

Højesteret har i en dom fra 1981 afgjort, at der i en sådan situation kan ske nulstilling af den i selskabet enerådende direktørs bogførte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Nulstillingen er udtryk for, at der i stedet for, at der ved domstolene gøres et erstatningsansvar gældende for tabet bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, gennem en administrativ afgørelse gøres et hæftelsesansvar gældende. Nulstillingen indebærer således, at direktøren i årsopgørelsen stilles, som om der ikke var sket indeholdelse, og derfor typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for. En afgørelse om nulstilling vil kunne påklages til Skatteankestyrelsen, hvis afgørelse vil kunne prøves af domstolene.

Jeg henviser i øvrigt til mine svar på L 134 – spørgsmål 26 og 27.